

متاسفانه مساله‌ای که امروز وجود دارد این است که بیشتر به فوتبال پرداخته می‌شود، اما خب ما رشته‌های بسیار متعددی داریم و بد نیست گزارشگران مختلف را برای آنها تربیت کنیم

فایده‌یك

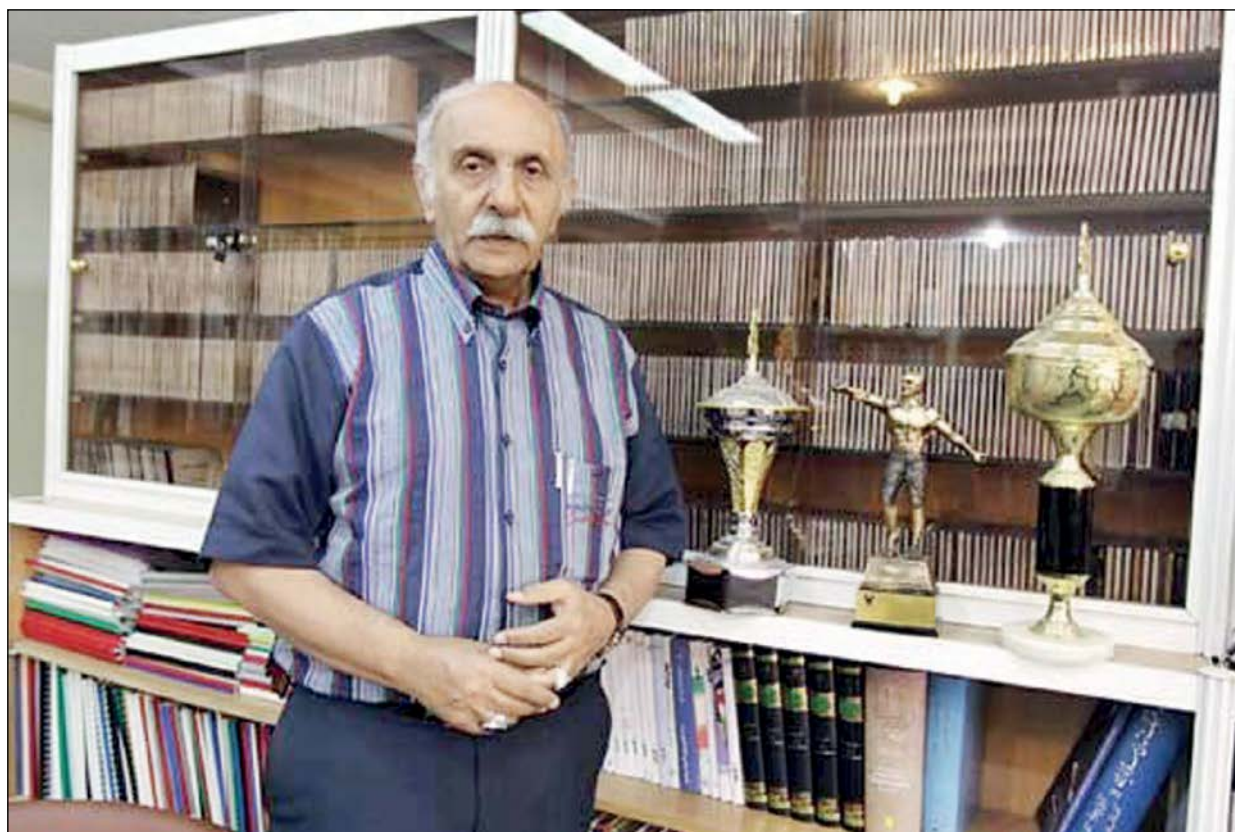
ویژه‌نامه رادیو و تلویزیون روزنامه جام جم
شنبه ۷ اردیبهشت - شماره ۶۶۴

رو در رو

۷

زمان مارفاقت مهم بودن رقابت

گزارشگران شهرستانی باید دور از جانبداری باشند

هما سعیدی
خبرنگار

برای همه کسانی که تجربه گوش دادن رادیو را دارند صدای آشنای مسعود اسکویی در حال گزارش مسابقه ورزشی یکی از خاطره‌انگیزترین و دلنشین‌ترین آواهاست. اسکویی ۵۰ سال پیش به دنبال علاقه‌اش در آزمون انتخابی تلویزیون ایران شرکت کرد و توانست همان یک نفری باشد که قرار بود از میان ۳۰۰ نفر شرکت‌کننده انتخاب شود. تا امروز با او مصاحبه‌های زیادی شده، اما در اینجا از نکات مهمی برایمان گفته که حاصل سال‌ها کار حرفه‌ای‌اش در زمینه گویندگی خبر، گزارشگری و مجریگری است.

چگونه به رادیو رفتید؟

همیشه به گویندگی علاقه داشتم. خدمت تمام شد و در بانک استخدام شدم. حدود دو سال بعد زمان راه‌اندازی تلویزیون ملی ایران برای گویندگی امتحان دادم. از بین تقریباً ۳۰۰ نفری که امتحان داده بودند فقط یک نفر می‌خواستند که من انتخاب شدم. مسیر گویندگی من از تلویزیون شروع شد. ابتدا کارمند تلویزیون بودم. در حین کار، کلاس‌های مختلف هم در ایران و هم دوره‌های خارج از ایران برایمان گذاشتند.

آذر سال ۱۳۴۵ برای گویندگی اخبار سیاسی استخدام تلویزیون ملی ایران شدم. آن زمان هنوز اخبار از هم جدا نشده بودند؛ من هم سیاسی می‌گفتم و هم گزارش مسابقات ورزشی انجام می‌دادم. بعد که اخبار از هم جدا شد من هم در گزارش‌ها و هم مسابقات ورزشی مشغول شدم. تا سال ۱۳۶۰ در تلویزیون بودم و مسائلی به وجود آمد که من را با ۲۰ سال بازنشسته کردند. بعد از دو سال دوباره همه دنبال من می‌گشتند که کجا هستی و چرا نیستی؟! سال ۱۳۶۸ دوباره من را برگرداندند. این بار به رادیو رفتم و تا امروز هنوز فعالیت می‌کنم.

آقای بهمنش که سمت استادی برای ما داشتند یا اینانلوی عزیز که رفیق صمیمی من بود و خیلی خاطره‌ها با هم داریم، اما هرکدام خودمان بودیم. همیشه تلاش می‌کردیم بر اساس توانایی‌های خودمان جلو برویم

این مسیر به خصوص گوینده ورزشی شدن چه تفاوتی با قبل کرده و وضعیت گزارش‌های ورزشی الان چطور است؟

همان طور که گفتم برای ما دوره‌های مختلف برگزار کردند. زبان فرانسه، انگلیسی، ادبیات فارسی و گزارشگری بود که استادانی از انگلیس برای ما تدریس می‌کردند. بعد از این آموزش‌ها به ما گفتند برای دوره‌های اختصاصی باید به خارج از کشور برویم. مرا به آلمان فرستادند. من اولین کسی هستم که گزارش‌های ورزشی مانند تنیس،

هیجان بودیم و اگر می‌بختیم همان اندازه ناراحت و غصه‌دار می‌شدیم. با همکاران مان آن قدر صمیمی و رفیق بودیم که هرکس بر اساس توانایی خودش پیشرفت می‌کرد. استاد ما همیشه می‌گفت سعی کنید همیشه خودتان باشید و بگذارید با صدای خودتان شناخته شوید. همیشه گفته‌ام وقتی کنار خیابان می‌گویم تاکسی راننده می‌گوید اسکویی بیا بالا.

آقای بهمنش که سمت استادی برای ما داشتند یا اینانلوی عزیز که رفیق صمیمی من بودند و خیلی جاها با هم بودیم و خیلی خاطره‌ها با هم داریم، اما هرکدام خودمان بودیم. همیشه تلاش می‌کردیم بر اساس توانایی‌های خودمان جلو برویم نه این‌که خدای نکرده برای هم بزنیم یا بخواهیم خودمان را جلو بیاوریم.

ما این چیزها را نداشتیم و همه چیز بر اساس رفاقت بود و هر چیزی را که نمی‌دانستیم از هم می‌پرسیدیم. وقتی هم که مجبور بودیم ورزش‌های مختلف را گزارش کنیم این کار را با مطالعه و پرسش و بالا بردن آگاهی‌مان انجام می‌دادیم.

دوستان و همکارانم در شهرستان‌ها ناراحت نشوند، اما گزارشگران شهرستانی ما تقریباً جانبدارانه گزارش می‌کنند و این واقعاً اشتباه است. یک گزارشگر اصلاً نباید جانبداری کند مگر این‌که تیم باشگاهی یا ملی ما با تیم کشورهای دیگر مسابقه داشته باشد.

آن زمان ایرادی ندارد و من باید هیجان به خرج بدهم و از تیم کشورم دفاع کنم. این اتفاق فقط مختص فوتبال نیست و در والیبال و بسکتبال هم متاسفانه به چشم می‌خورد و خیلی کار اشتباهی است. به نظر من باید این چیزها را آموزش و یاد داد و کسانی که پیشکسوت هستند، پیشقدم شوند. با توجه به پیشرفت فناوری امروز کار گزارشگران ما خیلی سخت‌تر شده. ساده‌ترین مثال این‌که امروز شما نمی‌توانی اسم یک بازیکن را اشتباه بگویی و کسی متوجه نشود. زمان ما اگر اسمی را در گزارش رادیویی اشتباه می‌گفتی احتمال این‌که کسی متوجه شود خیلی کمتر از الان است. برای همین یک گزارشگر باید کاملاً مسلط و با اطلاعات کافی از آن مسابقه و حتی آن رشته ورزشی این کار را انجام دهد. در حال حاضر در رادیو ورزش گزارشگرانی داریم که با مطالعه برای گزارش یک مسابقه می‌روند، اما باید به گزارشگران شهرستانی هم این نکته گفته شود تا آنها هم همین راه را بروند.

در سال‌های فعالیت‌تان از دوستان یا کار خاطره‌ها

نکته‌ای که همیشه در ذهن‌تان باشد دارید؟

در تمام این سال‌ها چه گزارشگری چه گوینده خبر و چه مجریگری در رادیو چه در خارج، چه ایران موقع مسابقات اگر می‌بردیم مثل همه پراز خوشحالی و

آگاهی فندان مدرک تحصیلی

مدرک پایان تحصیلات اینجانب رضا قاسمی فرزند داریوش دارای شناسنامه شماره ۱۰۸۹۹۳ صادره از تهران متولد سال ۱۳۴۷ فارغ‌التحصیل مقطع کارشناسی پیوسته رشته مهندسی عمران - عمران صادره از دانشگاه آزاد اسلامی لارستان به شماره سریال ۱۰۷۹۵۸۷ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود، اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد لارستان به نشانی: استان فارس، شهرستان لارستان، شهر جدید، جنب بیمارستان امام رضا (ع)، مجتمع آموزشی کوثر دانشگاه آزاد اسلامی، حوزه معاونت دانشجویی ارسال نمایند.